om sös öiga minn." Mede
noormies es saa teda tenadaga
sest ta oli jaba ära lennanud.
Nüid astun mede noormies
rõõmsa meele ja ruttutisema
samudega teele, seda tääden
et temal nüid kolm tublit
sõbra om kes teda äda kõrral
awitawa. Nõnda läits ta iki
suure ruttuga edesi kuni tema
le üits määratu suur kants
wastu tuli ja lähemale saien
näji ta wiimata et sie, sie
suur kirik oligi kellel wall
ja kraaw ümmer oli; Kraawi
weerde jõuden jäi ta kraawi
weere pääle seisma ja mureli
kult waatama seda kraawi lai=
ust ja tema sügawust, ja seda
walli määratumad paksust ja

kõrgust; ja kui ka niedust ära
oleas, kost saas tema kirikuse
sisi, ja seda lindu säält kätte?!
Nõnda mõtel ja kur't tema
kaua aega; kuni temal wii=
mata sie suur ärg miele
tuli, ja selle lubamine mis
ta temale lubanud; ja ta ütel
waewalt kuuldawa äälega, oh
kui sie suur ärg sün oles! –
Oli ta seda ütelnu sös öli ka
ärg sääl, ja ütel mis waea sull
mu sõber?" Mina tahas et sie
kraaw wiest kuwas saas; ja
sõna lausumata nakas ärg
kraawi wett javma, nuttu
aea eest oli ka kraaw wiest
tühi; mede noormies taht
weel ärga tänada aga ärg
oli jo kadunu. Noormees